

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 30. Censuræ in provincia Remensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

convictus est, ut ad perpetuum carcerem Sæcul. XIII.
condemnaretur. A. C. 1239.

§. XXX.

Censuræ in Provincia Remensi.

Henicus Broniensis Archiepiscopus Marlot. to. 2
Remensis interdixerat urbis Ecclesias, lib. 3. c. 32.
& anathemate cives multaverat reos se- p. 526.
ditionis commotæ in suum Prætorem ac Sup. Lib.
hujus administratos, nimium rigidos exa- LXXX.
ctores pecuniarum, ad quas Archiepisco- S. 52.
po solvendas cives damnati fuerant. Pa- ap. Rain.
pa Gregorius has censuras ratas habuit n. 76.
per litteras 11 Junii an. 1239 datas, qui-
bus præcipit, ut proventus civium, nisi
ad officium redeant, ac pecuniæ iis de-
bitæ in nundinis & ubique detinean-
tur.

Thomas Bellomesius, Nobilis Artesiæ Marlot.
vir, cujus jam facta est mentio, paren- p. 541.
tes habuit Ægydium Bellomesii Dominum,
Castellanum Bapalmæ Dynastam, & A-
gnetem Cocciam; atque ita Archiepisco-
pum Henricum cognatione contingebat.
A prima juventute sua fuit Canonicus
Atrebatensis, dein factus ab Archiepisco-
po Canonicus ac Præpositus Remensis.
Rege ac Episcopo Bellovacensi inter se
diffidentibus, Thomas Remis pulsus, illuc
nondum redierat, cum a tribus provin-
ciæ Nobilibus, Nicolao Rumignio, Collar-
Hist. Eccles. Tom. XX. Z do

Sæcul. XIII. do ejus filio, & Hugone Grifondelio (in-
 A.C. 1239. certum, qua de causa) captus, & in cu-
 stodia detentus est. Itaque Henricus
 to. XI. conc. Archiepiscopus Quintinopoli mense No-
 p. 568. vembrian. 1239 concilium habuit, in quo
 Marlot. tria fiebant decreta. Primum hujusmo-
 p. 527. di est: Tres Nobiles admonebuntur, ut
 Thomam Bellomesium libertati restituant,
 illique ac Ecclesiis, quarum est Canoni-
 cus, pro illata injuria satisfaciant. Sin-
 minus; Summi Pontificis ac præsentis
 Concilii autoritate proscripsi denuncia-
 buntur. Si anathema per quindecim
 dies sustinuerint, terræ, quas in provin-
 cia Remensi habent, erunt interdictæ,
 donec illi Thomam Præpositum reddant,
 & damna compensent. Postquam quin-
 decim dies ab interdicti promulgatione
 effluxerint, illorum filii in provincia Re-
 mensi per viginti annos nullum ad bene-
 ficium admittentur. Si hæc media non
 suffecerint, auxilium Dominorum, qui-
 bus illorum prædia beneficiaria subjecta
 sunt, implorabitur. Si hi Domini officii
 sui immemores præscripto sibi tempore
 illos ad Ecclesiam redire non compule-
 rint, proscribentur, ac eorum terræ sub
 interdicto erunt. Denique supremo Do-
 mino profano, nempe Regi supplicamus,
 ut pro liberando Præposito, ac pro Ec-
 clesiastico jure conservando autoritatem
 suam interponat. Necdum vidi censu-
 ras

ras Ecclesiasticas in hos duos gradus e-^{Sæcul. XIII.}
 latas. Alterum decretum est generale, A. C. 1239.
 ac extendit easdem pœnas ad omnes,
 qui cujusdam Cathedralis in provincia
 Remensi Ecclesiæ Canonicum aliquem
 comprehenderit. Decretum tertium
 illas porrigit usque ad membrum Eccle-
 siæ Canonicorum Collegio insignis. Om-
 nia tria edita sunt die Lunæ ante Fe-
 stum S. Andreae, scilicet 28 Novembris
 an. 1239.

§. XXXI.

Ecclesia Anglica.

Hoc anno Henricus Anglorum Rex of-^{Matth. Par.}
 fensus, quod Guilielmus Sabaudus ^{p. 419.}
 non fuerit electus Episcopus Vinconien-
 sis, electiones duas, alteram Simonis
 Prioris Cathedralis Ecclesiæ Norvicensis
 in ejusdem Ecclesiæ Episcopum, alteram
 Radulphi Vimiacensis Episcopi Cice-
 striensis in Vinconensem per curiam Ro-
 manam irritas reddi curavit. Has ab-
 rogationes obtinuit opera Simonis Nor-
 manni unius e legulejis suis, quorum
 grandem habebat numerum, inquit Mat-
 thæus Paris, velut catervam canum, quos
 in Præfulum electores immitteret. Per
 eundem Simonem a Papa petiit, ut Le-
 gatum Ottonem diutius in Anglia mora-
 ri juberet, quamquam hic Romam rever-
 tendi

p. 412.